

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnice, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Splošna volilna pravica.

—*—. V celi dobi našega ustavnega življenja menda ni bilo časa toli neumestnega govoriti o splošni volilni pravici nego je sedaj. Še nikdar v tej dobi nismo bili toliko oddaljeni od možnega uresničenja te ideje kakor sedaj; — a mnogokrat že bližje. „Splošno volilno pravico si morete na svoj prapor zapisati, ona je znamenje, s kojim boste zmagali, — ni ga drugega za Vas!“ — te besede klical in ponavljal je Lassalle delavcem, ko so ga vprašali za svet, kako se jim je politično obnašati.

Poprijeli so se tudi tega gasla in leta in leta bila je terjatev splošne volilne pravice prva in glavna točka delavskega programa pri nas v Avstriji. Upeljava delavskih zbornic zahtevala je pa delavska stranka kakor neko predplačilo ali pa priprava za poznejšo upeljavo občne volilne pravice. Za Hohenwartovega ministerstva bavila se je tudi vlada že s tem vprašanjem in le čudni, v svojih posledicah nesrečni razkol delavske stranke prouzročil je žaželjeno priliko, da se je bilo prešlo mimo tega vprašanja na dnevni red.

Razni dogodki poznejših let, — prehod mirne in postavne agitacije za ljudske pravice v znane silovite in krvave izbruhe anarhizma, kažejo nam razliko mej nazori in naporu stranke, ki se bori za postavni zastop, in mej ono, ki zanika državo in pogoje njenega obstanka. Bila bi li upeljava, če ne že občne volilne pravice, pa vsaj upeljava delavskih zbornic z jednako pravico volitve v deželne zbore in v državni zbor, kakor jo imajo trgovinske in obrtne zbornice, preprečila zastrupljenje delavskih krogov z anarhizmom, o tem se more dvomiti, nikakor pa se to ne more zanikavati.

Poznavalci delavskih teženj, mirnega in poštenega značaja avstrijskih delavcev so brezdvomno vsi tega mnenja, da je dušek delavskemu gibanju najti le na tem potu, da se njim, ki nosijo z vsemi drugimi državljani jednaka bremena davka in krvi, dajo tudi državljanske pravice za volitev v vse zbore, kjer se posvetuje in sklepa za občni blagor; — in da je to najprvi lek za socialne rane.

Protivniki tega mnenja, sedaj nahajajoči se ne le mej gospodujočimi strankami, marveč tudi mej

večino delavcev samih, kažejo pa na to, da se stanje delavcev z volilno pravico ne bode zboljšalo, da ta pravica še nikomur ne bode zagotovila dela in kruha! Kažejo tudi v Nemčiji, kjer splošna volilna pravica ne prepreči izjemnih postav, niti zatiranja občne svobode! Če pogledamo še na uspehe sedanjih strank, ki volijo parlamentarne zastope in spoznamo neuspešnost njih delovanja, bi skoro tudi mi vskliknili, da je napor za splošno volilno pravico goli humbug, da je potrata draga časa, — pesek v oči itd., ko bi se s t m ne postavljali na isto stališče, kakoršno imajo anarhisti.

Kje za Boga pa naj iščejo stanovi svojih pravic, — kje naj se borijo za svoj obstanek, če ne v postavnih zastopih? Zanikanje volilne pravice je zanikanje ustavnega državnega obstanka; in oni, ki slastno podpirajo zaslepljenje delavcev v tej zadevi, nima jo pravice obsojati dejanj, katera so sad zanikanja.

Preteklo nedeljo zbralo se je v Bruselji okolu 30.000 delavcev iz cele dežele in ti so, — po minulih štrajkih — zahtevali, — ne dela in kruha; — marveč občne volilne pravice! Pokazali so s tem, da so na postavnem stališču; da ne zanikujejo države in njenih postav; marveč da hočejo jednakomerno udeležbo pri postavodajstvu.

Radikalci in anarhisti bodo jih gotovo pomilovali, da se pulijo za stvar, koje ni mogoče ugrizniti; — koja v Nemčiji nema nikacega uspeha!

In Nemčiji je danes merodajna! Od tam prišel je krik v Avstrijo. Nemci zanesli so delavsko gibanje semkaj; in zopet Nemci spravili so ga — ad absurdum! Avstrijski delavci pa od vsega nima jo drugega, nego to, da danes ne vedo razsojevati, ali bi njim državljanska enakopravnost koristila ali bi njim škodovala!

Mnogo vode bode sicer še poteklo, predno pride to vprašanje vnovič na dnevni red. A prišlo bode, kajti ustavna država mora polagamo zjednačiti vse državljane ne le v dolžnostih, marveč tudi v pravicah. Bivši avstrijski minister Schöffle priznaval je v svojem znanstvenem delu sam to terjatev popolnem opravičeno, rer rekel, da je nespametno celo v državnem interesu, upirati se jej. Menimo pa, da tudi demonstracija jednake baže,

kakor smo jo opazovali v Belgiji, ni primeren pot za pridobitev občne volilne pravice; temveč le razširjati omike in spoznanja svojih pravih interesov mej širno maso ljudstva; kajti le takrat, kadar bode ljudstvo vedelo občno volilno pravico tudi prav in v lastno korist uporabljati; ko bode vedelo svoje interese in koristi spajati z interesi države in družih stanov, — takrat bode občna volilna pravica dobila še le pravi pomen; takrat izgubili se bodo tudi njeni protivniki! Ta pot je sicer kasen in dolg, a prehoditi ga bode treba. Tudi to je znamenje, v kojem more jedino dospeti ljudstvo do občnih pravic. Drugega pomočka ni!

„Bolgarska in Vzhodna Rumelija.“

(Dalje.)

Ko so zmagoviti ruski polki dospeli pred Carigrad, je ni bilo sile na svetu, ki bi mogla braniti zajetje Carigrada. Angleške oklopnice bi se lahko s torpedi bile pognale v zrak, ali pa bi se jim vsaj zastavil pot, da bi ne bile mogle ne naprej ne nazaj.

S početka je tudi car bil sklenil, da ne bode odjenjal in dal je tudi svojemu bratu povelje, naj Carigrad zasede. Dotični telegram pa je iz Peterburga v glavni stan potreboval 3 dni, in veliki knez dobil ga je, ko je bilo že prepozno. Pri-poveduje se celo, da so Turki prej doznali, kaj je v telegramu, kakor veliki knez sam.

Bodi temu, kakor mu drago, gotovo je, da je Rusija naredila veliko hibo, ko se je dala po bramarbazirovanji političnega šarlatana Beaconsfielda po nepotrebnem plašiti, ko je mislila, da je z mirovno pogodbo Sanštefensko vse dosegla, kar se sploh doseči more. Da je bila Rusija tako odločna, kakor Bismarck 1871, da je izjavila, da vsako umešavanje zmatra za „casus belli“ in da je v podkrepljenje te izjave mobilizovala vso svojo vojno silo, bi se gotovo nihče ne bil potegnil za „bolnega moža“, temveč, vsakdo bi si bil mislil: Bolan je itak že, če nekaj časa prej ali pozneje, kdo bi se zanj pulil. Takrat bi se bilo orientalno vprašanje lahko rešilo, zlasti ker bi bila Rusija lahko pridobila Nemčijo na svojo stran, seveda za gotove koncesije.

LISTEK.

Fijakarska pesen.

Gospod urednik! Ne vem, ali je mej Vaše listkarje prišla „cholera nostras“ ali pa račja kuga, ali so vsi šli na božjo pot v Lourdes in se s tem podali v nevarnost, da jih kratkovidni in prevročekrvni Francozi psujejo in jim hripavo kriče „A bas les Prussiens!“ ali pa so vsi v preiskavi zaradi Bog vedi kacob možnih in nemožnih izgredov. Nekaj že mora biti, ker izimši Kretanova vsi tako trdovratno in dosledno molče.

Sicer se radi izgovarjajo, da ni prave snovi, da nedostaje predmeta, o katerem bi se pisalo. Vse ničev! Güthe je že učil: Le posezite v polno človeško življenje, kjer je zgrabite, povsodi je zanimivo. Po tem napotku ravnal sem se jaz, in evo me!

Sprehajajoč se nedavno po „Zvezdi“, čul sem iz ust sedaj tukaj bivajočih lepih in nelepih Italijank in njih obligatnih zakonskih polovic toliko italijanske govorice, seveda ne toskanske blagglasne, da sem se bil hipoma navoljil irredentovskega jezika in ubežal v krčmo, kjer se toči pristna vin-

ska kapljica. In v tej krčmi, recimo, da je bilo pri „Cenkerji“, dobil sem snov za današnji listek.

Jedva sem sedel za mizo, kar se vrata odpro in v prvo sobo vnidejo trije mladi, krepki možje. Poznal jih nesem, vizitnic nismo menjali, a kakor da bi se hoteli predstavljati, zapeli so prav ubrano nastopno pesen:

Lepših ljudi na svetu ni,
Kot smo mi mladi fijakarji.

Kratke postaje delamo,
Velike plače služimo.

V vsaki mlak' napajamo,
V vsakem klanu' firšpanamo“.

Dobro jutro, kuhar'ca,
Mi boš kaj dala zajtrka?

Zajtrk že pripravljen je,
Na mizo že postavljen je.

Prata, salata in košč
In čašo frišne vode.

Dobro jutro kletarca,
Zdaj povej mi rajtenga.

Najna rajtenga je prav lahka,
Saj sva že navajena.

Voz je tvoj in konj je tvoj,
Preljubi fijakar ti s' pa moj.

Zdrava ostani kuhar'ca,
In tudi ti o'j kletarca!

Jaz moram ta kraj zapustit'
In v druge kraje tjakaj it'.

Strog kritik bode seveda z glavo majal, češ, pesen ta ima mnogo hib in nedostatkov. Jaz pa sem drugega mnenja. Ravno to je prvi kras narodne pesni, da ima svoje hibe, da ni uglajena, da jej nedostaje tehnike in dovršene oblike. Celo apostrof ima v tej pesni svoj pomen, rekel bi, isto ulogo, kakor krivo pero na klobuku. Zatorej, ker so v pesni večinoma vrline „paucis non offendor maculis“. Da imam jaz pravo, dokažem Vam takoj.

Kolika samozavest nam na pr. odseva iz prve kitice! Niti ugovora ni pričakovati. Jedino starim fijakarjem morda ne bode po godu, da so že dejani v „talon“, pa tolažili se bodo s tem, da so nekaj tudi oni bili mladi, pravi tiči in „najlepši ljudje na svetu“.

Uprav izborna je druga kitica, važna v narodno-gospodarskem oziru: Kratke postaje, velike plače. Vsekako veliko zaslužka na dan, sklepati se pa tudi sme, da imajo fijakarji dobre konje, sicer bi postaje ne bile kratke.

Tretja kitica pa res ni posebna. Že slovo

Mesto tega pa je Rusija bila zadovoljna s svojo Sanšefansko pogodbo in s tem priznala, da jej Beaconsfield imponuje. Slednji se je s tem takoj okoristil, začel rožljati s sablo in Rusija umikala se je vedno bolj nazaj, do Berolinske pogodbe, največje sramote, ki je Rusijo zadela izza miru Pariškega.

Po tem stranskem potu preidimo zopet k glavnemu predmetu. Ko so ruske čete stopile na Bolgarsko, skrbeli so že Rusi za hitro organizacijo uprave. V ta namen spremljal je knez Čerkaskij velikega kneza Nikolaja v Trnovo. Čerkaskij hotel je Bolgarijo organizovati po ruskem vzgledu in imenoval generala Štrbinskega guvernerjem v Trnovem, velezaslužnega rodoljuba Dragana Cankova podguvernerjem. Slednji je leta 1879. ostavil to mesto ter odšel urejat izseljevanje Bolgarov s turškega ozemlja v Vzhodno Rumelijo, a povrnil se je kmalu, da bi se udeležil sebranja.

Knez Čerkaskij je kmalu in nenadoma umrl, na njega mesto prišel je knez Dondukov-Korsakov kot generalni guverner. Ministri bili so, izimši Drinova (uk in bogočastje) vsi Rusi. Knez Dondukov-Korsakov bil je izvrsten upravitelj in vladar. Za njegove kratke uprave je Bolgarska čudovito napredovala. Le njemu se je zahvaljevati, da je za nikerno turško gospodarstvo h kratu izginilo, da se je Bolgarska začela boljati in lepšati po evropskem kroji. Kakor bi pihnil, dobila so vsa sela drugo lice. Nove stavbe gradile so se povsodi, polagal se je tlak, delale in popravljale so se ceste, mostovi, vrti, šole, mošeje spreminjale so se v šole, skrbelo se je za razsvetljavo po mestih, s kratka v jednom letu Bolgarske skoro ni bilo več poznati. Kaka bi še le bila, da je mesto nekega Aleksandra genialni Dondukov-Korsakov postal knez bolgarski!

Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 21. avgusta.

Hrvatski in ogerski srbski učitelji osnovali so v Samoboru odbor, ki skliče shod srbskih učiteljev na 7. in 8. septembra. Na shodu bodo sklepal, da bi se osnovalo učiteljsko društvo in sklenila resolucija za zboljšanje stanja učiteljev z ozirom na to, da se kmalu snide cerkveni kongres.

Ogri se še vedno neso pomirili zaradi Janskega afere. Ker naravnost proti vojski ne kaže demonstrirati, hočejo stvar drugače urediti. Občina Felegyaza je namreč imenovala Ludovika Kossutha častnim občanom, in se obrnila do vseh drugih občin z oklicem, da bi ga tudi imenovali. Težko ni razvideti, da to ni družega, kakor demonstracija proti poslednjim dogodkom.

Vnanje države.

Iz Londona se piše v Berolinsko „Nat. Zeit.“, da angleški vladni krogi nemajo zaradi tega nobene skrbi, da bi Rusija posegla v **bolgarske** zadeve ter v ta namen porabila revizijo vzhodnorumelijskega upravitelja. Angleži se ne mislijo nič utikati v revizijo upravitelja, ker vedo, da je vsa stvar brez vsega pomena. S prva se je Anglija zanimala za bolgarske zadeve in res so se tako razvile, kakor je Anglija želela. Revizija upravitelja ne bode nič pomenila dovršenih fakt. Knez Aleksander bode nadalje vladal v Vzhodni Rumeliji, kakor se bode

njemu prav zdelo. Da bi se posvetovanje o vzhodnorumelijskem upravitelju gladko vršilo, tega v Angliji ne verjamejo. Mislijo pa, da je ugodnejše, če se vsa stvar malo zavleče. Pa tudi na Nevi že žele, da bi se vsa ta stvar pozabila, da bi Rusiji ne bilo treba kaj ugovarjati. Ker so Turki mojstri v zavlačevanju, tudi ni dvojbe, da se bode ta stvar zavlekla. Velelastim se najbrž ne bode treba dosti baviti z bolgarskimi zadevami, dokler ne poteče petletno guvernerstvo knezu Aleksandru. Potem se bode pa že videlo, če je zjedinjenje Bolgarov dobro ali ne. — Revizija vzhodnorumelijskega upravitelja se pa mej tem jako počasi vrši. Turki stavijo zahteve, katerih Bolgari ne morejo privoliti, ker bi uničile zjedinjenje. Že sedaj je skoro gotovo, da bode vsa revizija ostala brez uspeha. — Mohamedansko prebivalstvo se močno izseljuje iz Bolgarije in Vzhodne Rumelije. Za prvih 400 rodbin je ukazal sultan odkazati zemljišča v Drinopoljskem vilajetu. Stroške te naselbe bode poplačal sultan iz civilne liste. Da se olajša izseljevanje Turkov iz Bolgarije, je minister notranjih zadev zaukazal vsem provincijalnim oblastvom, da naj naznani, kje bi bilo kaj zemlje na razpolaganje izseljencem. Po vsem turškem cesarstvu nabirajo se darovi za podporo izseljevanja. Upa se, da se bodo dobila zemljišča za vse mohamedance, ki še sedaj bivajo v zjedinjeni Bolgarskej.

O položaji v **Vzhodni Rumeliji** objavila je „Presse“ jako dober članek iz katerega posnamemo najvažnejše stvari. Bolgarski listi bavijo se živo s položajem v Vzhodni Rumeliji, pravi „Presse“. Že dolgo vre mej Balkanom in Marico, ne da bi evropski listi dosti vedeli o tem. Pomanjkanje dopisnikov in spretno vodstvo časniške pisarne v Sofiji je vzrok, da „v Evropi“ mislijo, da je v severni in južni Bolgariji vse v redu. Kdor pa pazno čita bolgarske liste, se bode kmalu prepričal, da temu ni tako. Nikdo se bi ne čudil dogodkom, ki se gode v mladi državi, ko bi jim razmere ne dajale posebnega pomena. Mi nismo nikdar verjeli, da se bodo po Slivnici in družih uspehih kneza Aleksandra stvari gladko razvile v Bolgariji. Bolgari so imeli poslednjih deset let preveč sreče, da bi postali pametni ljudje, ki vedo, kako težko se pribori svoboda. Bolgari imajo mnogo otročjih boleznij, ki so se povečšale, ko se je Bolgarija združila. Treba je le pomisliti, kako stališče zavzemlje Rusija, da se preverimo, v kaki nevarnosti je bodočnost Bolgarije. Knez Aleksander nema dovolj moči, da bi uredil stvari. Narod je zavolj prevelike sreče postal prevzetan in previsoko ceni svoje moči. Bolgari imajo se za svobodo in zjedinjenje zahvaliti tuji pomoči in slučaju. Nobenega naroda pa ni v zgodovini, ki bi prej ali slej ne bil moral poplačati svoje velikosti in samostojnosti s težkimi žrtvami v krvi in blagu. Zgodovina Rumunske, Srbske, Črne gore in Grške nam to dobro dokazuje. Čudno bi bilo, ko bi bili Bolgari in Rumeljci že prestali svoje otročje bolezni. Vir vsem nevarnostim je v Vzhodni Rumeliji. V kratkem utegnejo tam nastati prekucije, ki bodo podrle prestol v Sofiji ali razrušile zjedinjenje.

Prestolni govor, s katerim se je otvoril **angleški** parlament, nič ne omenja vnanjih zadev. O notranjih zadevah pravi, da so poslednje volitve potrdile sklep prejšnjega parlamenta zastran vlade na Irskem. Vlada bode parlamentu predložila budget in kreditne predloge, katere je že bilo predložilo prejšnje ministerstvo.

Vse **ameriške** države nameravajo osnovati carinsko zvezo. Snidejo se v ta namen zastopniki Mehike, Brazilije, srednje- in južno-ameriških republik. Kongres se bode posvetoval o upeljavi carinske zveze za vso Ameriko izključivši Kanado, jednotnih mer in utež in skupnih srebrnih in zlatih denarjev. Nadalje bodo ukrepali zastopniki držav, da bi se osnovalo raziščišče, za razsojevanje pre-

pirov mej ameriškiimi državami, in sploh kake naredbe naj bi se še uvele v pospeševanje občne blaginje.

Dopisi.

Iz Postojine 20. avgusta. [Izv. dop.] Ravno kar odpotovali so od tod Zagrebški tamburaši. Iznenadili se nas z divno slovansko glasbo v dveh koncertih, katerih so se udeležili brez nekaterih izjem izključljivo le narodnjaki in — se ve — tudi tukaj bivajoči tujci, ker nemčurji so bili demonstrativno izostali, kar nam pa ni bilo toli neljubo. To je omika!

Pošljem Vam v prilogi dopis tamburaškega zbora „Slovenskemu Narodu“, katerega mi je gospoda izročila z iskreno željo, da naj ga Vam pošljem za objavljenje!

Ta dopis se glasi:

„Javljam eto sl. uredništvu, da smo svoj put po Kranjskoj svršili jučeranjim koncertom ovdje, gdje smo veoma liepo uspjeli. Javljam to sl. uredništvu znajući, da ono pozornim okom prati svaki naš uspjeh in da se s nama zajedno veseli svakomu uspjehu tambure. Kao što svagdje po Slovjenskoj zemlji, nadjesmo i ovdje poznatu gostoljubivost, dočekljivost i bratsko prijateljstvo, pa vraćajući se u Hrvatsku nosimo sobom uvjerenje, da narod, u kom onaj duh diše, koji smo mi vidjeli, pasti ne može niti ne će, pa da se sve njegove želje prije ili kasnije izpuniti moraju. Mi kličemo tomu narodu na polazku u Hrvatsku jednoglasno „Živio!“ Mi se ujedno liepo zahvaljujemo na svem, što nam je ugodnog pružio za vrijeme našeg boravka ovdje, te se nadamo, da ćemo mi takodjer moći vratiti milo za drago, s toga: „do vidova u Zagrebu!“

Razvidi se tedaj iz tega dopisa, da niti Zagrebškim vseučiliščnikom, niti nam ne sme biti žal, da so nas obiskali.

Tamburaški zbor prosil je pri c. kr. namestništvu in Gradci za dovoljenje, da sme koncertovati v Ptuiju, oziroma po Štajerskem.

Predvčeraj došel je pa sem v Postojino iz Gradca sledeči telegram: „Ihrem Gesuche kann dermalen keine Folge gegeben werden. K. k. Statthaltere: Präsidium.“

Ciganske bande se povsodi lahko producirajo, vseučiliščniki pa ne. To je žalostno znamenje sedaj za Taaffejeve vlade.

Iz Železnikov 20. avgusta [Izv. dop.] Vest, da gre naš ljubljani in vsemu spoštovanju vredni g. kaplan Matej Klun iz Železnikov v Begunje na Notranjsko, bila je velik udarec za vso našo župnijo. Moje pero je preslabo, da bi popisalo žalostna naša čustva in solze, ki so se pretakale, ko se je g. kaplan z lece poslavljajal od nas. Popisati pa hočem veselico, ki jo je naše bralno društvo priredilo v slovo odhajajočemu gospodu. Po končani tomboli povabili so g. župnik, kot predsednik bralnega društva društvenike k Šušteršiču na kozarec vina. Zbralo se je toliko članov in občanov, da so ob 8. uri prostori že bili pretesni in so se gospodje morali preseliti v 2. nadstropje, kjer je pa tudi kmalu prostora zmankalo, ker je htel vsakdo

Dalje v prilogi.

Strogi sodnik.

(Iz madjarščine prosto poslovenil M. Č.)

(Konec.)

IV.

Vrste vojakov postale so nemirne, začeli so glasno mrmrati: „Najhrabrejši vojak mej nami bode ustreljen, kakor najhujši hudodelec!“

Vsi častniki prosili so milost. Zaman! — „Le pri Bogu je milost!“

Ves polk, vsa armada je prosila zanj, a bil jim je isti odgovor:

„Pri Bogu je milost!“

Kolikrat je že obsojenec smrti v oči gledal... v kolikih bitkah stezala je že koščeno roko po njem!... V zadnji bitki bil je petkrat ranjen, zakaj ga ni nobena krogla ubila, da ne bi bil doživel ure, ko bode moral kot obsojen hudodelec umreti... Še toliko časa ni imel, da bi si mogel ravnokar darovani križec dobro ogledati in mora že umreti! Njegova brata umrla sta v boji kot junaka, on pa...!?!

Ko je bila sodba razglašena, izbral je sam general šest mož iz one čete, koji je bil njegov sin načelnik.

Obsojenec poklekne.

„mlaka“ mi v pesni ne dopada, beseda „firšpanamo“ pa bi bila lahko izostala. Naposled se pa tudi s to kito spoprijaznimo, uvažuje, da je nepoznani pesnik z besedo „firšpanamo“ najbrže hotel označiti, da on ni neznosen purist, sploh pa hotel povedati, da se fijakarji ne hlinijo, ampak kažejo take, kakršni so.

Ko so se nam fijakarji tako predstavili, postane pesen dramatična. V 4. kitici pričinja kratka opereta, mladi fijakar je menda bariton, kletarica sopran, kuharica pa alt. Na recitativ „Dobro jutro!“ odgovarja kuharica, da je že vse k redu, in rimi „pripravljen je“, „postavljen je“ nam prijetno svedočita, da tudi v teh krogih s pridom čitajo Gregorčiča. Žal, da pa baš ti rimi tudi kažejo, da pesen ni Bog vedi koliko stara. Vender ko bi kdo hotel nasprotno dokazovati, ne bom se pravdal, da ne nastane mej nami vojna, kakor za „kraljedvorski rokopolis“.

Jako plastična je 6. kitica, skoro pred seboj vidimo pečenko s salato, kadečo se kavo in rosno čašo „frišne vode“. Tak zajtrk ni napčen. Mladi fijakar je tudi vidno zadovoljen, niti jedne grajalne besede nema, temveč pozdravi kletarici in prosi prav uljudno za račun. Slednji je hitro gotov, ker je že

vsak dan jednak in da sta že tako navajena, da je miza takoj pogrnjena in zajtrk takoj pripravljen in postavljen. Vender pa nas kletarica nazadnje prese- neti, ko v 9. kitici začne razločevati mej premoženjem in fijakerjem samim. Dasi kaže veliko nesebičnosti, da ne zahteva ni konja ni voza, vender fijakar na imenitni ta nagovor ne reče ni besedice. In to ima tudi svoj pomen. Na zibeži nas namreč pušča, ali ima morda mladi fijakar še kje drugej drugo in morda še lepšo ljubico, ali pa da konja in voza neče samega pustiti.

S kratka, ta „Venusberg“ zdi se mu opasen, poslovi se najprvo — kar je jako pomenljivo! — od kuharice, potem še le od kletarice, in pové, da ne bode nobene zamere tudi svoje nagibe, da mora ta kraj ostaviti in iti v druge kraje. Previdno pa zamolči, kje so ti drugi kraji. Glagol „mora“ ima tu glavno besedo, ta glagol pomenja kruto usodo, ki loči troje čutečih src, ob jednom pa konec operete.

Morebiti najde kdo drugi, ki ima več časa, nego jaz, še novih lepot v tej lepi pesni, jaz sem zadovoljen, da sem otel ta proizvod narodnega duha pozabljivosti ter obljubujem, da se zopet oglasim, kadar dobim zopet kaj jednacega pod palec. S.

blizu gospoda biti. Zabava bila je jako živahna, mnogo je bilo napitnic in govorov, izmed kojih naj navedem govor mladeniča Dionizija Čemažarja, ki se glasi:

Dovolite mi ljubi gospod Matej! da se s kratkimi besedami obrnem do Vas, danes, ah žalibog zadnjikrat. Le prenapro je minul čas Vašega bivanja mej nami. Britko predčutje, katero je dalje časa morilo naša srca, izpolnjuje se danes. Naša srca tuge umirajo, a marsikaterim tudi gotovo veselja poska-kujejo, ker neste se ozirali ne na levo ne na desno, bodi si duševno ali materijalno, ker ozirali ste se na besede pesnika Gregorčiča: „Dolžan ni samo, kar velela mu stan, kar more, to mož storiti je dolžan.“ Vender onim nasproti pa stoje krog Vas zdaj ob ločitve osodepolnej uri ubogi, nesrečni trpini naše župnije, ter hvaležno stegajo k Vam svoje krvavih žuljev polne roke in Vam kličejo: ne zapustite nas Vi! ki ste jedini imeli sočutje z nami. Videli ste neznano revo, ki tare nas in naše otroke. Vidi se, da čutijo, da z Vami veliko izgubijo, ker stoje krog Vas žalostni, Vam še zvesti člani „Bralnega društva“, ki bi Vam radi še zadnjič zaklicali: „Nikar od tod, nikar!!!“ A znani so nam strogi zakoni duhovske oblasti, ki terja brezizjemno pokorščino, zato Vam jednoglasno zakličemo „Zdravi!“ Da zdravi ostanite nepozabljeni gospod Matej, Vi druga žrtva, koju terja brezozirno sovražno nasprotstvo „Bralnega društva“ in človekoljubja. Koder koli Vas bode Božja roka vodila, bodite srečni, srečni na mnogaja leta ter ohranite nas v prijaznem spominu. Zapuščate nas sedaj in nič več Vam ne bode dano mej nami v naš dušni in telesni blagor delovati, a preverjeni bodite, da bode Vaš blagi duh živel mej nami v pozne rodove. Zdaj pa Vam, visokočestiti gospod Matej, v imenu cele župnije, posebno pa v imenu „Bralnega društva“ k slovesu zakličem „Živeli!“ z Bogom! z Bogom!

Do solz ginjen zahvalil se je priljubljeni gos-pod za to zaupanje. Podali smo si roke in žalost-nega srca razšli se narazen, zavidajoč župljane, ki dobé tako vrlega in priljubljenega dušnega pastirja.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je občini Veliki Dolini na Dolenjskem 200 gold. za šolske namene.

— (Odlikovanje.) G. Josip Raiz, umi-rovljeni oskrbnik carinskega urada v Ljubljani, do-bil je v priznanje mnogoletnega zvestega službovanja zlati zaslužni križec.

— (Umrli) je včeraj popoldne v Ljubljani g. Janez Rekar, bivši duhovnik Tržaške škofije, rojen 9. novembra 1823 v Gorjah na Gorenjskem. Naj v miru počiva.

— (Umrli) je te dni na Dunaji Josip Gre-gorič, bivši žitni trgovec v Ljubljani.

— („Laibacher Wochenblatt“) je v današnji številki ves razdražen, ki smo se zadnjič spodtikali nad modrožoltimi zastavami na tukajš-njem strelišči in da smo ti barvi imenovali po Val-vazorji „strežajski barvi“. V svoji slepi jezi piše mej drugim: „Wie konnte ruft „Ehrennarod“ entrü-stet aus, der nationale Bürgermeister von Laibach einen solchen Schiessstand betreten?“ Čitajoč ta

stavek, smo kar strmeli, kajti kaj takega nismo nikdar pisali in navedeni stavek je od kraja do konca „falsificat“. Ta beseda bodi, ko-likor se tiče gospoda župana ves naš odgovor „po-štenjakom“, ki pisarijo v „Wochenblatt“. Glede deželnih barv pa smo že bili dokazali, katere so prave, a ker ima „Wochenblatt“ jako slab spomin, mu bomo že pri priliki to stvar še jedenkrat do-kazali. Morebiti se mu vender naposled v glavo ubije.

— (Iz Celovca) dobila je „Tagespost“ včeraj telegram, da je baron Pino, kot načelnik strelskega društva v Velikovci, zaukazal, da se ta-koj odstranijo nemške zastave, ki so se bile razobesile na strelišči.

— (Dr. Gruber,) ki ga je deželna vlada poklicala iz Gradca semkaj, je že prišel v Ljubljano in biva v bolnici za kolerozne „interniran“. O tro-jici umrli v Hribu pri Travniku, izrekel se je po preiskavi drobu, da so vsi trije umrli za azijsko kolero.

— (Gospod König,) restavrater na južnem kolodvoru v Ljubljani, je „international“, kakor je sam rekel. V tej svojej lastnosti pa je neke po-tovalce, prihajajoče iz Trsta, spuščal skozi „buffet“, da bi se tako odtegnili sitnemu prekajanju. Deželne vlade uradni sluga, ki je to nepravilnost opazil, je Königa prijel in pretel, da bode to na dotičnem mestu ovadil. A König v svojej mogočnosti, namesto da bi to jako umestno opomnjo uvaževal, je slugo tako odurno zavrnil, da se je slednji čutil na svoji časti žaljenega in šel Königa tožit k c. kr. okrajni mestni odredjeni sodniji, katera je včeraj g. Kö-niga obsodila na 15 gl. globe. Tako se godi človeku, če je „international“.

— (Goriška nadškofija) bo imela letos šest novomašnikov in ti so gg.: Moškat Franc iz Novakov, Štrekelj Eduvard z Gorjanskega, Razpet Franc iz Cerkna, Rossi Franc iz Gradca, Tabaj Andrej iz Št. Andreža in Janez Vidmar iz Dola.

— (V Velesovem) včeraj umrl v 6. urah jeden mož za „cholero nostras“.

— (Izvestje o kolero:) V Trstu od polu-noči 19. t. m. do polnoči 20. t. m. 11 slučajev v mestu, 1 v okolici. Telegram iz Trsta dne 20. t. m. pa pravi: Od včeraj do danes opoldne tukaj 16 oseb za kolero zbolelo, 3 umrle. Doslej 318 oseb za kolero zbolelo, 72 ozdravelo, 200 umrlo. — Z dežele se naznanjajo novi slučajji: V Ricmanjih 2, v Izoli 3, v Sočergi 2. — Na Beneškem je dne 19. t. m. 338 ljudi za kolero zbolelo, katera okolu Vicenze in Padove najbolj razsaja.

— (Iz Postojine) se nam piše: Ker se je zadnji izlet na Nanos, 12. t. m. tako dobro obnesel, napravili bomo tudi mi Postojinci izlet, 26. t. m. to je prihodnji četitek pri vsakem vremenu na Ja-vornik. Odhod bode ob 6. uri zjutraj, zbirališče v drevoredu, za jed in pijačo skrbel nam bode g. Al. Burger, gostilničar. Gospodje, kateri se mislijo tega izleta udeležiti, naprošeni so, da se oglasijo do 25. t. m. pri gosp. Alojziji Lavrenčiči v Postojini.

— (O koruzni uši) piše strokovnjak dr. Geza Horvat v madjarskem listu „Rovartani Lapok“, da je bila poznana že okolu 1820 leta, da pa nihče

ni mislil, da spada k rodbini „Tetraneura Ulmi.“ L. 1823 našel jo je francoski entomolog Dufour in popisal pod imenom „Coccus zaeae Maidis“, pozneje dobila je ime „Pemphigus zaeae Maidis“, a po Hro-vatovih preiskavah je koruzna uš podzemeljska vrsta od „Tetraneura Ulmi“, kateri krilati potomci se proti jeseni na češpljevem drevju nahajajo. Horvat pravi, da živi koruzna uš samo jedno leto, torej ne preživi zime, kakor trtna uš. Žival ta se izleze sto-prav meseca junija na brstih (ulmen) iz jajčic, to-rej je škodljiva le pozni koruzi. Vsekako bode ko-ristno koružišča po zimi preorati.

— (Uho odjedel) je, kakor piše „Soča“, v Ritterjevi papirnici v Podgori nek delavec nad-zorniku židu Luzzattu. Luzzatta peljal je Ritter v svojo palačo, delavca pa kdo drug k sv. Antonu. Vsled tega mej izvoljenim ljudstvom velik strah.

— (V Gleichenberg) prišel je srbski mi-nisterski predsednik Garašanin s soprogo. Kralj Milan pa pride dne 27. t. m. tjakaj.

— (Poštini in brzojavni služniki) dobe prihodnji mesec novo službeno obleko.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Višnjagora 21. avgusta. Jutri popoldne ustanovni zbor podružnice sv. Cirila in Metoda.

Dunaj 21. avgusta. Povodom žitnega somnja bode 30. avgusta shod avstrijskih mli-narjev na Dunaji.

Bad Gastein 21. avgusta. Cesar vspre-jel včeraj Bismarcka v avdijenciji, ki je dve uri trajala. — Občinska deputacija izrazila cesarju zahvalo, da je toplice kupil. Cesar od-govoril, da ga bode zelo veselilo, ako je s tem k razcvitu Gasteina pripomogel.

Cernovice 21. avgusta. Nadvojvoda Karol Ludovik prevzel pokroviteljstvo deželne razstave, ki se otvori dne 5. septembra.

Reka 20. avgusta. V zadnjih 24 urah za kolero nobeden zbolel, nobeden umrl. V okolici posamični slučajji.

Peterburg 20. avgusta. Avstrijski ve-leposlanik danes v inozemstvo odpotoval.

Peterburg 10 avgusta. Veliki manévri okolu Peterburga, pri katerih so nemški, av-strijski, angleški, francoski, švedski, danski in japonski častniki prisotni, začeli so se včeraj in bodo v ponedeljek končani. Zaradi teh ma-nevrov bivata car in carica sedaj v Krasnem Selu.

Rim 20. avgusta. „Moniteur“ zopet za-gotavlja, da je papež popolnem zdrav.

Rim 20. avgusta. V arzenalu v Castel-lamare pri Napolji začel danes oder okolu nove ladije „Umberto“ goreti. Zadnji del ladije zgo-rel, škode 800.000 frankov.

London 20. avgusta. V dolenci zbor-nici izjavil Fergusson, da se vest, da bi bili Rusi Port Lazarev zaseli, še ni potrdila. Giers je že dne 25. julija dejal, da je vest neosnovana.

Chicago 20. avgusta. V pravdi proti anarhistom, ki so prouzročili majske nemire, bilo 7 umora krivih spoznanih in obsojenih na smrt, jeden obsojen na 15 let težke ječe. Občinstvo sodbo z zadovoljstvom pozdravljalo.

Nevolja mej vojniki dospela je do vrhunca. Izbranih šest mož se je branilo streljati.

„Vojniki! Če še tri trenutke nemir med vami traja, ali če se predrznete na kakoršen-koli si bodi način, braniti ali zavirati izpolnitev mojega ukaza, dam vam svojo vojaško častno besedo, da pustim do zadnjega moža vse postreliti!“

Tako govoril je general, pomignil z glavo in topničarji so se pripravili.

Bila je velika beseda, ta: „Vojaška častna beseda!“

„Otroci ubogajte in merite dobro“ govori ka-petan mirnim glasom.

Vse je bilo tiho in mirno.

Častnik dal je s sablo znamenje:

„Ena! ... Dve! ... Tri! ...“

Šest pušk se sproži in najhrabrejši — naj-boljši častnik zgrudi se mrtev na tla.

Skoro vsako oko so solze oblile, na obrazu ge-nerala se ni nič izpremenilo

Kapitana so pokopali na istem prostoru, kjer je pal.

Potem zapové general, da se ima vsakdo po-dati v šotorišče, ter da ne sme nikdo obiskati groba obsojenca.

Ko je ostal stari general sam pri grobu, zrl je milo nanj. Obraz se mu je premenil, vsaka po-teza na lici kazala je najbridkejšo žalost. Solze ob-lijejo mu blede lica in skoro brez zavesti zgrudi se čez gomilo. Grozovite, nepopisljive so bile bolečine, katere so zdaj mučile srce očeta! ... Bile so prve solze starega moža. Z obema rokama podpre sivo glavo, britke misli rojile so pa njej in vprašanje, — hudo in britko vprašanje bilo je to ju-naško srce: „Zakaj se je to tako zgoditi moralo?“ A osoda mu ni odgovorila.

Pok samokresa zadoni in krogla zažvižga ge-neralu skozi sive lase.

„Meni si bila namenjena — za smrt mojega sina. Ubogi ljudje! še vam je žal po njem, kako šele meni?“

V drugo zadoni strel — krogla je zdaj bolje zadela; general, v srce zadet, zgrudi se mrtev na zemljo.

Najstrožja preiskava ni mogla dognati kdo je starega očeta umoril.

* * *

Preteklo je že nekaj mesecev po tej žalostni dogodbi, ko je ležal v vojaški bolnici v P. . . r star husar na smrt bolan. Bil je Barabas, kapetana

Laska stari sluga. Malo ur pred svojo smrtjo za-hteval je zdravnika in ga prosil, naj mu stori lju-bav, s katero mu bode smrtno uro olajšal.

Zdravnik mu obljubi,

„Pod mojo glavo“, govori stari husar zamolk-lim glasom — „sta dve svinčenki, dovolite, da po moji smrti ostaneta te dve krogli pri meni in se z menoj v grob položita.“

Zdravnik postal je radoveden in je vprašal umirajočega, zakaj sta mu te dve krogli toliko dragi?

„Zdaj lahko povem,“ odgovori stari husar; „se-li še spominjate 3. dne majnika gospod doktor?“

„O še prav dobro. Za nas je bil jako žalo-sten dan. Tega dne bil je kapetan Laske ustreljen in tudi njegovega očeta je neznana krogla ubila. Oba sem prav iz srca obžaloval!“

„Tista neznana krogla, katera je ubila gene-rala, je tu pod mojo glavo, j a z sem ga ustrelil; drugo kroglo sem pa iz trupla mojega ubozega ka-petana potegnil. Kaj ne gospod doktor, da ne bode nikdo na tem svetu tega zvedel?“

„Nihče!“

Tudi zdravnik je nekaj let pozneje vzel to skrivnost starega husarja seboj v tihi grob.

Zahvala.

Podpisani odbor izreka najsrčnejšo zahvalo v prvi vrsti prečastitim in veleslavnim gg. oo. minoritom v Ptuiju, ki so radovoljno prepustili veliki vrt za II. veliki pevski zbor „Slovenskega pevskega društva“ dne 15. t. m. vsem prečastitim gospodim pevkinjam in gg. pevce, dalje „Ljubljanskemu Sokolu“ kakor vsem drugim korporativno ali po deputacijah zastopanim društvom, krasnim rokam, ki so nam preljube goste se šopki in venci obdarile; vsem, ki so se nas po brzojavkah ali pismeno spominjali; vsem č. g. poverjenikom in udom, kakor vsem drugim, ki so pripomogli da se je slavnost tako častno za vse vršila.

V Ptuiju, dne 18. avgusta 1886.

Za slavnostni odbor Slovenskega pevskega društva:

Dr. Fran Jurtela m. p.
slavnostnega odbora predsednik.

M. Lešnik m. p.
društvenega odbora predsednik.

K vprašanju o preživljenju naših dojenčkov in otrok.

Poldrugo desetletje je že minulo, kar je začel švicarski kemik Nestle razpošiljati svojo moko iz tovarniškega mesta Vevey po svetu! Dovoljeno mi bodi, povedati kaj sem opazil od začetka moje prakse do danes na Dunaji, kar se tiče te hrane. Pred več nego desetimi leti začel sem zapisavati ta izdelek dojenčkom, katerih ne morejo dobiti matere, dojnice pa nemajo. Že tedaj sem imel priložnost v strokovnih listih izreči se o vrednosti tega mlečnega izvlečka na podlagi znanstvenih podatkov in kliničnih preiskovanj. Znano je, da je mnogo mož organske kemije, fiziologov in pediatrikov teoretično in praktično poskušalo moko za otroke. Resnica je, da se je ta izdelek, ki se že petnajst let vedno jednako pripravljajo, za dobrega skazal. Več milijonov otrok je že preživel. Več tekmecev je že skušalo pomanjšati veljavo temu izdelku, a se jim ni posrečilo, kajti matere in otroci so vselej dajali prednost Nestlejevi moki. Lahko bi navedel več individij, ki so uživali Nestlejevo moko, pa niso nič slabši, kakor bi bili naravno mleko! Pri nekaterih je uživanje te moke (mešanice pristnega planinskega mleka in kruhove skorje) odpravilo kronične bolezni, katere so dobili od svojih krmilnic. Če danes omenjam te stvari, ki so občinstvu že znane, mislim le pisati nečemu, ki je splošno petnajst let — jubilejni in svečanostni članek.

Dr. Viljem.

Poslano.

Gosp. **Gabrijelu Piccoliju**, lekarničarju
v Ljubljani.

Ako je dolžan človek hvaležen biti za to, kar se mu stori, mora tembolj biti za zdravje, brez katerega bi pač malo dobrega bilo. Tako hvalo sem jaz Vam dolžan, kajti bolehal sem več let na želodci, a Vaša esenca me je ozdravila.

Vi ste toliko dobrega storili za zboljšanje mojega zdravja, utrjenje mojega telesa in za mojo bodočo srečo, da Vas hočem vedno spoštovati kot največjega in prvega lekarničarja. Da Vam svojo hvaležnost izkažem, hočem se prizadevati, da kolikor je moč razširim Vašo esenco, in dokler bodem živel, hočem se spominati Vaše ljubezni in dobrote.

Z velespoštovanjem Vam na veke hvaležni
Josip Čopp.

V Klenovci 25. maja 1886.

(489—4)

Piccoli-eva esenca za želodec.
kateri pripravila
G. PICCOLI, lekar v Ljubljani.

Ozdravila kakor je razvidno iz zahvalnih pism in zdravniških priporočil bolezni v želodcu in trebuhu, bodež, krč, želodčno in premenjavno mrzlico, zabasanje, hemoroidne, zlatenice, migrene itd. in je najboljši pripomoček zoper gliste pri otrocih.

Pošilja izdelovatelj po pošti v škatljicah po 12 steklenic za 1 gld. 36 novc.

Pri večem številu dabi se primeren odpust.

Tuji:

20. avgusta.

Pri **Slonu**: Löffler z Dunaja. — Čučić, Bayer iz Zagreba. — Karašat iz Trsta.
Pri **Malič**: Schautz z Dunaja. — Oberwalder iz Gradca. — Kühl z Dunaja. — Heropel iz Celovca. — Glück z Dunaja. — Jonke iz Pulja.
Pri **cesarji avstrijskem**: Dovgan iz Trsta.

Tržne cene v Ljubljani

dne 21. avgusta t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	650	Špeh povejen, kgr.	70
Rež,	487	Surovo maslo,	90
Ječmen,	422	Jajce, jedno	2
Oves,	276	Mleko, liter	8
Ajda,	435	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	474	Telečje	48
Koruza,	487	Svinjsko	58
Krompir,	250	Koštunovo	30
Leča,	11	Pišanec	35
Grab,	10	Golob	17
Fizol,	10	Seno, 100 kilo	232
Maslo, kgr.	1	Slama,	232
Mast,	66	Drva trda, 4 metr.	6
Špeh frišen,	64	„ mehka, „	4

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
20. avg.	7. zjutraj	734.87 mm.	15.8° C	sl. jz.	obl.	
	2. pop.	734.48 mm.	23.4° C	z. svz.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	735.37 mm.	18.4° C	z. vzh.	obl.	

Srednja temperatura 19.2°, za 0.6° nad normalom.

Dunajska borza

dne 21. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	85 gld. 65	kr.
Srebrna renta	86	50
Zlata renta	121	15
5% marena renta	102	35
Akcije narodne banke	869	—
Kreditne akcije	281	60
London	126	—
Srebro	—	—
Napol.	10	—
C. kr. cekini	5	93
Nemške marke	61	70
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 132	—
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 169	50
Ogrska zlata renta 4%	109	25
Ogrska papirna renta 5%	95	90
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 119	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. želez. ce	99	—
Kreditne srečke	100 g. 180	25
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	112
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	197	25

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigotlačnicah knjiga:

Šaljivi Slovenec.

Zbirka najboljših kratkočasnic iz vseh stanov.

Nabral

Anton Brezovnik, učitelj.

12 pbl v 8°. Mehko vezana 60 kr., franko po pošti 65 kr.

Gospod pisatelj, oziroma zbiratelj, mnogo dozdaj že nenatisnjenih kratkočasnic gotovo ni imel malo truda pri zbiranju teh kratkočasnic in smešnic, predno je vse nabral, jih opilil in potem primerno razvrstil za vsak stan posebe. Gotovo mu bode vsakdo hvaležen za njegovo delo, saj bode čitajoč podane smešnice preživel marsikatero uro veselo, sginila mu bode za trenotek skrb za vsakdanji pižli kruh, razvedrilo se mu bode lice in telo njegovo prajino bode nove moči. Kar je sol jedilom, to je humor (šala) življenju. «Humor zgubljen, življenje zgubljeno», pravi K. Bühler

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigotlačnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

Poslano.

(356—10)

(3—31)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
iz GIESSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujoče pice,
I kas izkušani lek proti trajnom kašlju plućevine I
želudca bolesti grkljana I proti mēhurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari I Widn.

Ivan Seliškar,

tapetar.

v Gosposkej ulici h. št. 5 v Ljubljani,

izdeluje vsake vrste tapetarska dela, od najprostejšega divana do najfinejšeg garniture, pri solidni in najcenejši ceni. Sobe se špalirajo po velikosti in po izbiri tapet od 12 gld. naprej. Na razpolaganje imam knjigo raznovrstnih uzorcev. Popravila se v hiši in zunaj hiše izdelujejo. Zagotavljam ceno in solidno postrežbo se priporoča

(587—4) **Ivan Seliškar, tapetar.**

Učenec,

imejoč vsaj 14 let, zdrav, krepak, zmožen obeh deželnih jezikov, z dobrim spričevalom, se takoj vsprejme v štacuni firme **Landwehr & Jug, St. Peter bei Königsberg** na Spodajem Štajerskem. (612—1)

Novo otvorjena

tovarna za cement ali beton

v Šmarci pri Kamniku,

priporoča svoj izvrstni kamniški cement po najnižjih cenah. — Naroča se pri lastniku **Matej Liparji** v Šmarci h. št. 41. (600—3)

Lep prostor za kako podjetje

z dvema priročnima magacinoma tik zraven odda se v najem v novo zgrajenej hiši

Šelenburgove ulice št. 8.

Kaj več pove gospod **Vaso Petričič** na Mestnem trgu št. 21. (609—1)

Zimsko grašico,

jako cenjeno prvo pomladansko krmo,

priporoča

(517—6)

PETER LASSNIK v Ljubljani.

VAŽNO ZA DAME!

Moje slavnoznane volnate **potne podložke** (Wollschweissblätter) brez podklade, da se stan obleke od potu ne umaže, ima za Ljubljano in okolico v zalogi samo

g. HENRIK KENDA na Mestnem trgu.

Cena paru 30 kr., 3 pare 85 kr. Prodajalci na drobno dobé rabat.

V Frankobrodu 20. julija 1886.

(532—6)

Robert pl. Stephani.

JAN. JAX v Ljubljani

priporoča

iz najboljšee angleške snovi narejene elegantne

(160—24)

„Bicycles“

s kroglastimi tečaji (Kugellager). Daje se pouk.

Naznanilo in priporočilo.

Udano podpisani uljudno naznanjam, da se moja

knjigoveznica

od 10. maja t. l. nadalje nahaja na sv. **Petra cesti št. 6**, nasproti gostilne „pri avstrijskem cesarju“. — Priporočam, da me v novem stanovanju podpirati blagovolijo, kakor so me do sedaj. Skrbel bodem, vselej naglo in dobro postreči, kar mi je lahko moč, a vsled lepo in drobno urejene knjigoveznice okrožene z najboljšimi in najnovejšimi stroji za izdelovanje raznovrstnega dela. Priporočam se čast. predstojnikom in knjižničarjem čitalnic in bralnih društev, članom „Matice Slovenske“ in družbe sv. Mohora za vezanje društvenih knjig. Izdelujem vsakovrstna knjigovezna dela za uradnje in župnije, kakor glavne knjige, zapisnike itd., ter se priporočam za galanterijska in kartonažna dela z zagotovilom nizke cene in brze postrežbe. Vnanjim naročnikom pripravljen sem pri večjih pošiljках povrniti vožne in druge stroške. Ljubljanske gg. naročnike pa opozarjam, katerim čas ne dopušča zaradi oddaljenosti mi delo izročiti, naj blagovolijo po dopisnici naznaniti natančno dan in uro, kdaj naj pošljem ponj ali ga sam prevzamem. Vedno bodem pripravljen vsako najmanjšo delo prevzeti in točno izdelanega vrniti.

Z odličnim spoštovanjem

FRANJO DEŽMAN,
knjigovez.

(327—14)

Prisni

zdravilni malaga-sekt

po analizi ces. kr. poskušnje postaje za vina v Klosterneuburgu

jako dobra, prava malaga,

jako dobro krepčilo za slabotne, bolne, okrevajoče, otroke itd., proti pomanjkanju krvi in slabemu želodcu izvrstno upliva. V 1/2 in 1/4 originalnih steklenicah pod postavno deponirano varstveno znamko

ŠPANJSKE TRGOVINE Z VINOM

VINADOR

DUNAJ

HAMBURG

po originalnih cenah à gld. 2.50 in gld. 1.30.

Medicinska malaga, naravna, carte blanche 1/2 steklenice gld. 2.—, 1/4 steklenice gld. 1.10. Dalje razna fina inozemska vina v originalnih steklenicah in po originalnih cenah.

V Ljubljani: pri gospodih: **Josip Svoboda**, lekar, **Wilh. Mayr**, lekar, **H. L. Wenzel**, prodajalec delikates, **Gustav Treo**, prodajalec specerijskega blaga. V **Kranju**: pri gospodu **Fran Dolenz**, trgovcu specerijskega blaga. V **Lokli**: pri gospodu **Jurij Deisinger**, trgovcu specerijskega blaga. Na **Bledu** na jezeru (zdravilišče): pri gospodu **H. L. Wenzel**, prodajalec delikates. (375—5)

Na znamko „VINADOR“ in zakonito deponirano varstveno znamko prosim natančno paziti, ker se le potem more jamčiti za absolutno pristnost in popolno dobrotno.

Nizozemsko-ameriško parniško društvo.

Koncesijonirano od c. kr. avstrijske vlade.

DIREKTNA vožnja vsak teden s poštanim parnikom I. razred

ROTTERDAM-NEW-YORK

AMSTERDAM

Odhod v soboto. Najhitrejša vožnja.

Najnižje cene.

Izvrstna hrana.

I., II. in III. razred z vso potrebno opravo na ladiji.

Kaj več o prevažanju osob in blaga pove ravnateljstvo v Rotterdamu in nizozemsko-ameriško parniško društvo, 9, Kolowratring na Dunaji. (716—29)

Išče se domača učiteljica

štirim otrokom za ljudski šolski pouk v nemškem jeziku, za ženska ročna dela in glasovir. — Ponudbe vsprejema **Avugust Nussbaum v Ajdovščini.** (601—3)

Izvrstno pivo v steklenicah

priporoča (330—16)

pivovarna Janeza Perlesa
v Ljubljani, Slonove ulice.

BUDIMSKA Rákóczy GREŇČICA.

Kot gotovo uplivajoče čistilno sredstvo priporočajo najslavnejši zdravniki pri trebušnih boleznih, zastajani krvi, zlatej žili, boleznih na jetrih in ledicah ter škrofuloznih boleznih, mrzlici, protinu, spuščanjih, zapiranjih itd. Prodaja se v vseh lekarnah in droguerijah.

Glavna zaloga: (191—16)

Lastniki: **bratje Loser v Budapešti.**

H. Nestlé-jeva moka za otroke.

15letni uspeh.

21 odlikovanj,
mejnimi
šeststih
diplom
in
8 zlatih
kolajz.

Mnogobrojna
spričevala
prvih medicinskih
avtoritet.

Popolna hrana za majhne otroke.

Nadomestilo za materno mleko, olajšuje odstav, je lahko in popolno prebavljivo ter se zategadelj priporoča tudi odraslim pri boleznih v želodci kot hrana.

Za varstvo proti mnogobrojnemu ponarejanju ima vsaka pušica podpis izumitelja **Henri Nestlé** in na pokrovu naslov z varstveno znamko centralnega založnika **F. Berlyak-a.**

Cena pušice 90 kr.

Henri Nestlé-jevo
zgoščeno (kondenzovano) mleko.

Cena pušice 50 kr.

Zaloge v Ljubljani imajo

G. Piccoli, U. pl. Trakoecy, J. Svoboda,
lekarji; nadalje pa vse lekarne in droguerije na Kranjskem. (608—1)

Brnsko blago.

Proti gotovini ali poštenu povzetju pošilja blago za zimsko obleko za gld. 4½ in v šje, vse po jako nizkih cenah, samo tovarniška zaloga za sukno (610—1)

FRIDERIK BRUNNER,
v Brnu, Frölichergasse 3.

Uzorci se pošljejo franco na ogled, bogato preskrbljena zbirka vzorcev za gospode krojače nefrankovano.

Komptoirist,

zmožen slovenskega in nemškega jezika v besedi in pismu ter vajen knjigovodstva, vsprejme se s 1. oktobrom t. l. Ponudbe naj se pisмено pošljejo, njim se morajo pridejati prepisi spričeval.

(605—2) **Pavel Seemann v Ljubljani.**

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi po znižani ceni.

1. zvezek: Deseti brat. Roman.
2. zvezek: I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljičje in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovence ali črtice iz mojega življenja.
3. zvezek: I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrban Smukova ženitev. Humoriistična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlowska sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
4. zvezek: I. Tihotapee. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojinje. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
5. zvezek: I. Hči mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet. Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.

Zvezek po 60 kr.,
eleg. vezan po 1 gld.
Pri vnanjih naročilih velja poština
za posamični nezvezek 5 kr.,
za vezani 10 kr.

Dijaki
dobivajo Jurčičeve
„Zbrane spise“ po
50 kr. izvod, ako
si naroče skupno
najmanj deset izvodov.

Prodajajo se v (83—27)

„NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani,

Kongresni trg, Gledališka stolba.

KUVERTE S FIRMO
priporočila po nižji ceni
v Ljubljani.
„NARODNA TISKARNA“

A. Krejči,

v Ljubljani,

Kongresni trg, na voglu gledališčne ulice.
priporoča svojo veliko zalogo vseh vrst modernih
klobukov in kap;
prejema tudi
kožuho in zimsko obleko
čez poletje v shranjevanje. (199—23)

Otvorjenje gostilne.

Imam čast častitemu občinstvu uljudno naznanjati, da sem v svej lastni hiši
v velikem Mengeši nasproti pivovarne
otvoril

gostilno.

Za fine pijače, kakor tudi za dobra jedila in točno postrežbo bo se vedno skrbelo. Priporočevaje se za gosti obisk, sem z odličnim spoštovanjem

(585—3)

Marcel Jencič.

J. ANDĚL-a
novoliznadeni

prekomorski prah

unori

stenice, bolhe, ščurke, mole, muhe, mravljinice, prešičke, ptične črviče, sploh vse žuželke skoraj nenaravno hitro in gotovo tako, da od žuželkine zalege ne ostane nobenega sledu.

Pravi prašek se dobiva v prodajalnicah pri

J. ANDĚL-u,

„pri črném psu“

13, Húsová (Dominikánská) ulice 13,
v PRAGI.

V Ljubljani pri **Albinu Šličarji**, trgovcu.

Zaloge na deželi imajo tam, kjer so naznanjene po plakatih. (203—9)

J. & S. KESSLER v BRNU,

Ferdinandove ulice št. 32.

(607—1)

razpošilja po poštenu povzetju!

gld. kr.

3¼ metra	blaga za moško obleko	za zimo, modno	375
3¼ metra	blaga za moško obleko	i za ženske dežne plašče, fino, modno	5 —
3¼ metra	Tüffel	za moško obleko in prevleke kožuhov, črn, moder, rujav, siv	8 —
2¼ metra	blaga za ogrtače	(tudi za ženske) modno, fino	6 —
2¼ metra	blaga za zimsko suknjo	modno, jako fino blago	10 —
Loden štajerski	za meničkove in lovske suknje, v vseh barvah, 135 cm. širok. 1 meter		250

Uzorci in cenilniki zastoj in franko.

Neugajajoče blago se brez ugovora nazaj vzame.

Lovcem v ponudbo!

Priporočam mojo vado za lisice, kune, vidre, ki je jako dobra. Kar privabi, poprej ne gre od skopeca, da se ujame. Ker je cena znižana, velja lonček, zadosti za celo lino, samo 3 gld. 50 kr. s poukom, kako rabiti. Lóv se začne 1. novembra. Lansko leto dobil sem mnogo zahval, ker se je mnogim dobro oponeslo. — Na prodaj je tudi lep **istrski lovski pes**, jedno leto star, rujave in sivkaste barve, ki se lahko pri meni poskusi.

A. Stermole, lovec roparskih živalij,
(598—2) Hudo pri Zatičini, Dolenjsko.

Nepremočljive

plahte za vozove

v različnih velikostih in raznih bažah, dobé se vedno po nizkih cenah pri

R. RANZINGER-JI,

speditérji o. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani,
Dunajska cesta št. 15. (554—4)

Poljedelski stroji

najznamenitejših tvrdk po tovarniški ceni in sicer:

geple in ročne mlatilnice, žitne čistilnice, slamoreznice, robkalnice za koruzo, rezilnice za repo in sekljalnice, vse v najrazličnejši velikosti in moči, nadalje sesalnice, potem za jesenski čas vinske in sadne stiskalnice, grozdne tlačilnice i. t. d. i. t. d.

Ekonomom, ki ne morejo takoj plačati teh koristnih in potrebnih strojev ter priprav, dovoljuje se pri kupovanju daljši plačilni obrok. (493—4)

Šivalni stroji v največji izbi, kakor si le misli moremo, proti ognju varne blagajnice, katerih ni moč ulomiti, vsake velikosti po čudo nizkih cenah.

FRAN DETTER

v Ljubljani, Stari trg št. 1, nasproti železnega mostu.

Prejemlje vsa
v njegov strok spadajoča
dela
v mestu in na
deželi.
Znano reelno delo.
Nizke cene.

ADOLF EBERL,

izdelovalec (274-30)

oljnatih barv, lakov, firnežev in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in pohištvo.

LJUBLJANA. Marijin trg.
tik frančiškanskega mostu. LJUBLJANA.

Samo kemično čiste
**oljnate barve,
lake
in firneže.**
Prodaja
na drobno in debelo.
Najnižje cene.

LEOPOLD BLUMAUER,

jermenar in samoizdelovalec pravih angl. sedel,
v Ljubljani, Stari trg,

zahvaljuje se svojim častitim prejemnikom za doslej došla naročila in pripoča
istim, ki jezdijo: istim, ki se vozijo:

prava angleška sedla iz svinjskega
usnja za gospe in gospode, najfi-
neje in elegantno, kakor tudi bolj
prosto izdelana; sedlarske oprave
iz pristnega angleškega usnja; uzde
za jezdece ima na izbero, isto tako
biče za jezdece, stopice za jez-
dece (Steigbügel), ostroge itd. itd.

konjske oprave najeleganterje iz-
delane za equipage, kakor tudi v
prosti izpeljavi, konjske oprave za
delovne vožnje (Streifgeschire), vse
razne potrebščine za konjske
hleve, velika zaloga vozniških uzd
itd. itd.

Vse v to stroko spadajoče stvari dobé se cenó, pošteno in
hitro v moji zalogi. (491-4)

Prva Brnska manufaktura sukna in razpošiljalnica kurentnega blaga

FILIPA TICHOU v Brnu, Gospodske ulice št. 13

razpošilja proti poštnemu povzetju:

- I. Brnsko sukno iz popolnem čiste volne, za jesenske in zimske obleke, 3-10-3-20 metra dolgo, za popolnem moško obleko, gld. 4.75, 7-9 a. v.
- II. Ogrtači, 2-10 metra dolgo, v vseh barvah, gld. 6-7.50 a. v. 1-20 metra dolgo, gld. 2-2.50 a. v.
- III. Jesenske in zimske hlače, a. v.
- IV. Manufakturnega in kurentnega blaga imam v veliki izbiri v zalogi (611-1) in se na željo pošljejo ceniki in uzorci vsega blaga franko.

Zahvala in priporočilo.

Podpisani posestnik že nad 70 let v Celovci obstoječega

HOTELA SANDWIRTH

zahvaljuje se udano mnogobrojnim častitim gostom za dosednji blagovoljni obisk in od mnogih strani skazano zaupanje; hkratu prosi se za daljni obisk p. n. potujoče občinstvo s Kranjskega, za kar se bo prizadeval častitim obiskovalcem postreči najboljši in najsolidnejši s sobami, jedili in pijačami. Poletne mesece je odprt poleg hotela jeden najlepši in največji vrtov mesta z velikim salonom, kjer se pri vsakem vre-
menu častitim obiskovalcem v vsakem oziru pazno in cenó postreže.
Zlasti pa oporaja podpisani na dobro preskrbljeno zalogo naj-
boljših, pristnih in nepokvarjenih pijač, avstrijskih, tirolskih in šilherških vin, najslanejšega Reinighauser-jevega piva. Gorka in mrzla jedila ob vsakem dnevnem času.

Lastni omnibus je pri prihodu vsakega vlaka na razpolaganje.
Z velespoštovanjem

G. Simon,
posestnik „hotela Sandwirth“ v Celovci.
(455-5)

„Bacherlin“

Najboljše sredstvo proti vsem mrčesom,
upliva s čudovito silo ter prežene hitro in gotovo vse mrčese, da od njih
ne ostane niti sledu.

Popolnem uniči stenice in b. lhe.
Temeljito prežene šurke in njih zalego iz kuhinj.
Prežene takoj mole.
Hitro nas osvobodi sitnih muh.
Varuje domače živali in rastline mrčesov in
zaradi njih nastalih boleznij.
Popolnem prežene uši na glavi itd.

Pazi naj se dobro: Kar se v samem papirji prodaja, ni
prava Zacherlova specializacija.

Samo v originalnih steklenicah dobiva se pristen in po ceni v
glavni zalogi: J. ZACHERL, Dunaj, I., Goldschmiedgasse 2.

Ljubljana:	Celje:	Radolfica:
Mih. Kastner.	J. Kupferschmidt.	A. Roblek, lekar.
Jan. Lukmann.	Ferd. Pelle.	
C. Karinger.	Traun & Stieger.	
Peter Lassnik.	Alojzij Walland.	
Viktor Schiffer.	Fran. Zangger.	
Jos. Trdina.	Hočevar & Zupan.	
Gust. Treo.	Bratje Koch.	
H. L. Wenzl.	Ign. Tschauner.	
Jan. Ed. Wutsche-rjevi	Hathayer & Felfernig.	
nasledniki.	Karol Zier.	
Schussnig & Weber.	Valentin Trost.	
Jos. Poženu.	Ed. Posselt.	
S. Alexander.	Sigmund Hüßler.	
L. Belus.	F. Terdina.	
Jos. Czermak, lekar.	Simon Jaritz.	
H. Joskiewicz.	B. G. Rossbacher.	
Kaiser & Lux.	G. Burkstaller.	
A. E. Katkic.	Alojzij Fuchs.	
D. Mondecar.	W. Thurmwald.	
G. Poppovits.	Emil Spitra.	
J. Pospischi.	Hen. Kern.	
Fran. Sess.	A. J. Egger, lekar.	
F. Schwarz.		
O. Willer.		

(584-2)

Lekarna TRNKOCZY

poleg rotovža v Ljubljani,
hkratu
HOMEOPATIČNA LEKARNA.

Zaloga vseh doma-
čih in inozemskih
specialitet.

Zaloga zdravilnih in kosme-
tičnih emul, parfumov in kos-
metičnih izdelkov.

Za poletno sezono se posebno priporoča:

Malinčni sok, iz najsvježjih gorskih malin napravljen, zmešan s soda-
prijetno, hladno pijačo. 1/2 kg. 45 kr., 1 kg. 80 kr. s steklenico vred.

Mazilo za solnčne pege, proti solničnim pegam, ogerecem, mozu-
ljem, rudečici obraza itd. Kožo ohranjuje
vedno belo, gladko, čisto in nežno ter daje obrazu mladostno svežost. —
1 lonček 50 kr., glycerinsko milo zraven 12 kr., vkupe 62 kr.

Mazilo za kurja očesa, Najboljše in najgotovnejše sredstvo proti
kurjim očesom in utrjenju kože na nogah.
Treba je samo trpeti del namazati s čopičem in v kratkem mine vsaka bo-
lečina in vsakršno utrjenje kože. Steklenica z navodom, kako se rabi, in
čopičem 40 kr. O tej izvrstnej tinkturi prišlo je mnogo pohval.

Dalmatinski merčesni prašek, najboljše in najgotovnejše sred-
stvo, da se popolnem uničijo
in odpravijo vsakovrstni merčesi, muhe itd. Po 20 kr. in 40 kr. Razpršilni
aparati 30 kr. (494-7)

Ti izdelki in vse druge navedene sloveče specialitete raz-
pošiljajo se po nizkih cenah in sveže vsak dan po pošti.